

tror, at en Politik, der er anlagt derpaa, fører os til at staa i Stampe, fører os frem og tilbage i endeløse Forhandlinger, som intet Resultat bringe, medens en Politik, der er anlagt med et mere praktisk Formaal for Øje, idet den gaar ud paa at gennemføre Forslag, der høre sammen, kan bringe et Resultat. Jeg vil derfor tro, at Finansministeren havde handlet ganske anderledes praktisk klogt, om han havde arbejdet for Fremme af Forslag, der hørte sammen, og ikke havde anlagt sin Politik paa en saa formalistisk Betragtning, som jeg før nævnte. Jeg har nu sagt, hvad jeg mener om denne Brændevinsskat. Jeg har tidligere haft Lejlighed til her i Tinget at udtale mig om saadanne Lovforslag og skal derfor ikke komme vidtløftig ind derpaa nu. Der har i de senere Aar været forelagt Lovforslag om Brændevinsbeskatning, og de have, synes det mig, faaet en tidssvarende Behandling her i Tinget og i Udvalg. Jeg vil haabe, at ogsaa dette Forslag gaar i Udvalg, og at det Udvalg, der faar det til Behandling, da giver det en lignende tidssvarende Behandling.

R. Claussen: Efter det Foredrag, vi hørte nu, kunde jeg maaske spare mig at tage Ordet, idet min Mening i det væsentlige falder sammen med det ærede Medlems Betragtning. Jeg tog ikke Ordet ved første Behandling af Toldloven forleden Dag, fordi jeg maa sige, at jeg i det væsentlige kan finde mig tilfreds med Toldloven, dersom den kunde føres igennem, saaledes som den er udarbejdet fra Folketingets Side uden nogen Kompensation. Den giver vel ikke Landbruget store Fordele, men i det Øjeblik, man skal tage en Kompensation i Brændevinsskatten for de Nedsættelser, der gives i Toldloven, forandrer Sagen sig efter min Mening i meget høj Grad. Brændevinsskatten vil føles omkring paa Landet af alle de smaa Forbrugere — selvfølgelig ogsaa af de store — idet Brændevinsskatten jo maa medføre en forøget Spiritussskat i al Almindelighed. Sagen er den, at paa Landet har man ikke de Skikke som i Købstæderne, hvor Grosserne og Købmændene have deres Folk paa egen Kost og har saaledes intet Hen-

syn at tage til dem ved Brændevinsforbruget. Men paa Landet maa Bønderne selv give deres Folk Kost, det samme finder Sted paa Herregaardene, hvorimod de, der gaa paa Akkordarbejde, jo væsentlig gaa paa egen Kost og komme til at bære Skatten direkte. Denne Skat kommer altsaa til at virke ganske anderledes paa Landet end i Købstæderne, idet den kommer til at trykke Landbruget i en ganske forfærdelig Grad, i en saa høj Grad, at de Lettelse, man vilde faa gennem Toldlovsforslaget, slet ikke veje op derimod. Sagen er jo den, at de Nedsættelser, der foreslaas paa Toldloven, egentlig ikke i væsentlig Grad komme Forbrugerne til gode. Det er nemlig saa smaa Nedsættelser, at mange Forbrugere slet ikke kunne faa Del deri, naar det skal tilføres dem i Haandsalg. Det bliver saaledes Mellemløbet og andre næringsdrivende, der tjene derved. Jeg tænker navnlig i Øjeblikket paa Jærindustrien. Tror man f. Eks., at den Nedsættelse, der er foreslaaet, vil komme Landbruget til gode, at man faar sine Hestesko en Øre billigere, fordi Tolden paa Jærn bliver en Øre billigere? Og saadan findes der mange Tilfælde. Man skal derfor ikke idelig fremhæve, at der er store Nedsættelser paa Forbrugsartikler. Vi fik det andet Aar en Opførelse over, paa hvilke Artikler der fandtes Nedsættelser i Toldloven, hvilke der var frigjort, og hvilke der var forhøjede. Tager man dette for sig, vil man straks se, at det, jeg her paastaar, gør sig fuldstændigt gældende, og det vil vise sig, at de Toldforhøjelser, man regner skulde komme ind i Statskassen, mange Gange kun vil tjene til at fremhjelpe en ny Industri. Jeg skal her blot som Eksempel nævne kunstige Blomster, paa hvilke man foreslaar 6 Kr.s Told; tror man ikke, at dette vil skabe en ny Industri, at Fordelen for Statskassen vil blive lig Nul? Der vil ikke komme noget ind i Statskassen, medens der derimod vil blive fremhjulpet en ny Industri, og det er jo, hvad der ofte er blevet bebrejdet os, at der under den Toldlov, vi have, vokser store Industrier op her hjemme under Toldlovens Beskyttelse, som gennem deres Varer tage den Indtægt for sig, som Statskassen tidligere havde. Men jeg skal gaa tilbage